

Medlem af Tinget, der gik ud fra den Forudsætning (Afbrydelse fra *Brandes*.) Nej, det ærede Medlem var her ikke, han har den Fordel i denne Sag som i saa mange andre, at han ikke har været med til de tidligere Beslutninger, men har frit Slag. (Afbrydelse). Ja, det er ganske rigtigt, heller ikke noget Ansvar. Jeg talte om den Forudsætning, under hvilken vi vedtog Loven om Brandforsikringsfonden, og der tør jeg sige, at ingen stemte for den ud fra den Forudsætning, at den betød en Formindskelse af Statsgælden med 5,6 Mill. Kr., men det vilde den betyde efter det ærede Medlems Fortolkning; hvis det, som det ærede 7de Medlem for 1ste Kreds (*Brandes*) og det ærede 2det Medlem for 2den Kreds (*P. G. C. Jensen*) nu hævde, var rigtigt, saa vilde det have været en Lov om Formindskelse af Statsgælden med 5,6 Mill. Kr., men det var der intet Menneske heroppe, der drømte om.

De væsentligste af de Bemærkninger, som det ærede 2det Medlem for 2den Kreds fremkom med, har jeg imødegaaet ved det, jeg har sagt til det ærede 7de Medlem for 1ste Kreds. Det ærede Medlem urgerede meget stærkt, at Fejlen var min, jeg skulde, da jeg forelagde Loven i Fjor, udtrykkelig have gjort opmærksom paa, at Reserve-Pensionsfonden blandt andet bestod af en Fordring paa Statskassen paa 5,6 Mill. Kr.; hvis jeg havde gjort opmærksom paa det den Gang, havde Sagen været en hel anden. Nu kan der jo altid diskuteres om, hvad man skal sige, hvor meget man skal oplyse, og hvor meget man skal gaa i Detailler ved en Sags Forelæggelse. Men man gaar jo i Regelen ud fra, naar man som Minister forelægger en Sag, at om de Detailler, med Hensyn til hvilke der foreligger en Uklarhed, vil der rejse sig Debat og blive stillet Spørgsmaal; og den Mening, at jeg ikke selv skulde have været klar over Forholdet, kan det ærede Medlem ikke have, for hvis det ærede Medlem har fulgt mine Udtalelser her i Rigsdagen, vil han vide, at jeg allerede, saa vidt jeg husker, det første Aar jeg var Minister, udtalte mig om Reserve-Pensionsfonden og om de 5 Mill. Kr., som Staten skyldte den. Jeg har altsaa selv udtalt mig derom, men jeg er, som jeg allerede har sagt, gaaet ud fra, at det var en Sag, som i hvert Fald vilde være præsent for en Del af Medlemmerne i Tinget, og een Ting var jeg i hvert Fald vis paa, og det var, at naar Loven blev henvist til et Udvalg, hvad den jo blev, og dette Udvalg navnlig behandlede den Paragraf i

den, som angik Statsbanernes Reserve-Pensionsfond — thi det var næsten alene derom, Udvalgsbehandlingen drejede sig —, saa vilde man, hvis man var i nogen Tvivl, slaa efter i Statsregnskabet for at se, hvad Fonden bestod af. Jeg kunde dog ikke tænke mig, at et Udvalg sad og behandlede denne Sag, uden at et eneste Medlem af Udvalget saa det efter, det kunde jeg ikke tænke mig. Naar det ærede Medlem i Anledning af min Udtalelse om, at hvis et Selskab f. Eks. blev Ejer af nogle Partialobligationer, som det i sin Tid selv havde udstedt, vilde det være urigtigt, hvis vedkommende Leder af Selskabet slettede disse Partialobligationer ud, naar der eksisterer en Regel om, at Gælden var saa og saa stor og kun skulde formindskes med et vist, bestemt aarligt Afdrag — hertil siger, at det kommer an paa, hvad Generalforsamlingen har besluttet, da er dette meget rigtigt. Det kommer an paa, ud fra hvilke Forudsætninger Generalforsamlingen har handlet, og baade dette og det andet Ting handlede i Fjor ved Vedtagelsen af Loven om Brandforsikringsfonden ud fra den Forudsætning, at det ikke var en Lov om Formindskelse af Statsgælden med 5,6 Mill., men en Lov, som overførte Reserve-Pensionsfondens Beholdninger, deriblandt ogsaa den vedkommende Statsgæld, til Statskassen, og overførte dem paa samme Maade, som om Reserve-Pensionsfonden havde ligget inde med denne Gæld i Obligationer. Det ærede Medlem sagde, at der var den Forskel paa Boggæld og Obligationsgæld, at Boggælden kan man stifte uden Lov, men Obligationsgæld kan Staten ikke stifte uden Lov. Ja, det vilde ganske vist være meget behageligt for Finansministre, hvis de kunde stifte Boggæld ad libitum uden Lov. Men jeg har dog ikke den Tro, at det er det ærede Medlems Mening . . . (*P. G. C. Jensen*: Nej.) . . . Men det ærede Medlem sagde udtrykkelig, at Boggæld kan man stifte . . . (*P. G. C. Jensen*: Gæld.) . . . Det ærede Medlem talte om Boggæld. Her er jo kun Tale om disse to Slags Gæld, Boggæld og Obligationsgæld, og det ærede Medlem stillede Boggæld i Modsetning til Obligationsgæld og udtalte, at den kan man stifte uden Lov, medens Obligationsgæld skal stiftes ved Lov. Jeg siger, det er en helt ny Teori, og det vilde ganske vist være meget behageligt for Finansministrene, hvis de kunde gøre det, men der er ingen Finansminister, der har prøvet paa det, og jeg tror ogsaa, det vilde mislykkes ganske alvorligt for ham. Saa